

Brassói Ujlap előfizetési árai:
 Helyben: Vidékre:
 egész évre K 12.— K 14.40
 félévre „ 6.— „ 7.20
 negyedévre „ 3.— „ 3.60
 egy hóra „ 1.— „ 1.20

Egyes szám ára 6 fillér.

BRASSÓI UJLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik vasár- és ünne-
 napok kivételével mindennap
 :- :- délután 6 órakor :- :-

Hirdetéseket felvesz a kiadó-
 hivatal, Kapu-utca 50. szám.
 Hirdetések díjszabás szerint.

Szerkesztőség: KAPU-UTCA 50. SZÁM.

TELEFON: 5—15.

Főszerkesztő: POGÁNY BÉLA.

Felelős szerkesztő: SALATI FERENC

Kiadja: ÉGETŐ TESTVÉREK NYOMDÁJA

Kiadóhivatal: Kapu-u. 50. — Telefon-szám: 5—15

Az oroszok óriási vesztesége a Kárpátokban

(Budapesti tudósítónktól.)
 A Nyugati-Kárpátokban folyó harcokról és azok helyszínéről már részletes tudósítások érkeznek.

Az oroszok leghevesebb támadása február harmadikának délutánjától február negyedikének estéjéig tartott.

Az oroszok itt csapataink frontját akarták áttörni, de minden támadásuk sikertelen maradt és óriási veszteségeket okoztunk nekik.

Egyetlen hadosztályuk előtt 973 halott feküdt. Egy orosz ezredből csak néhányan maradtak életben. Három orosz hadosztályból 607 ember menekült meg.

A 198-ik ezred teljesen tönkrement. Az orosz halottakat és sebesülteket az itteni kommandó háromezerre becsüli.

Anglia nagy katasztrófát titkol

(Budapesti tudósítónktól.)
 Anglia teljes elzárásához hozzájárul még az, hogy a Times rendkívüli kiadásban jelezte, hogy egy angol hajó legénységével együtt elsüllyedt. A Times azt mondja, hogy ennek egy német torpedó-lövés az oka. Angliában azt hiszik, hogy nagy katasztrófát titkolnak.

Angliát teljesen elzártuk

(Budapesti tudósítónktól.)
 Rotterdamból táviratozzák: Itt nagy feltűnést kelt, hogy február nyolcadikától a mai napig egyetlen Reuter tudósítás sem érkezett. A németek Angliát teljesen elzárták a kontinentstől. Egyetlen hirt sem engednek ki.

Oroszország

A nagy kolosszus. Mindig így emlegettük és valami irtózat-
 tal vegyes bámulattal tekintettünk arra az óriási hatalomra, amely áttörve a civilizált lengyel állam testét, reakönyökölt jobbjával a mi határainkra, fejével a skandináv félszigetet érte, lábával a török birodalmot tiporta, balkézével pedig egymásután morzsolta össze Északázsia népeit.

A nagy kolosszus most ingadozik, mert terjeszkedni próbált, de sikertelenül. Nem az állami élet csődjéhez jutott nemzetekkel volt most dolga, mint volt egykor Lengyelországban. Nemcsak Németország állott egy emberként császára mellé, nemcsak Magyarország jött felre a pártok minden elkeseredett ellenségeskedést, hanem Ausztria is állami egység csodás erejét mutatja.

És az orosz túlerő kénytelen volt megállni és az oroszok Berlinbe, Budapestre, Bécsbe való bevonulása helyett a szövetségesek vonulnak be Varsóba. Ez pedig sokkal többet jelent, mint egy orosz tartomány fővárosának megszállását. Ha Varsó elesik, akkor az lett törve az orosz vasgyűrű és ezen a törésen mint valami szövepen át tódulhat ki minden felszabaduló nemzetiségi és szociális erő.

Szétfoszlik az orosz nagyhatalom legyőzhetetlenségnek babonája és felszabaduló népek boldogulás lép a cárizsarnokság helyébe. Ennek ígérete az a jelenség, hogy az orosz kolosszus ingadozik. Ez lesz ami harcaink legszebb jutalma.

Az orosz kormányzó elmenekült Csernoviczból

Elfoglaltuk Radautzot — Szucsava ami birtokunkban van

(Budapesti tudósítónktól.)
 Burdujeni-ből táviratozzák a Pester Lloydnak: Honvédjainknak és huszárjainknak Szucsavába való bevonulása leirhatatlan örömet és lelkesedést keltett a lakosság között. A katonákat az ünneplő nép átölelte és csókokkal halmozta el.

Az oroszok Csernovitz határába vonultak vissza. Radautzban 200 mohamedán katonát hagytak, hogy csapatainknak villámgyors előretörését megakadályozzák, de ami győzelmesen előrenyomuló hadseregünk ezt az ellentállást legázolta.

Kimpolung, Gurahumora, és Szucsava ami biztos birtokunkban van. Az orosz kormányzó vezérkarával együtt elhagyta Csernovitzot.

(Budapesti tudósítónktól.)
 Dorna-Watráról táviratozzák: Csapataink tegnap délelőtt vonultak be Szucsavába Csapataink innen Csernovitz ellen vonulnak.

Goreinow csernoviczi orosz kormányzó Csernoviczból a galíciai Novosieliczába ment. Csapataink ugyszólván ellentállás nélkül vonulnak Csernovicz felé.

Német támadás Borzímownál

(Budapesti tudósítónktól.)
 A Corriere della Serának jelentik Szentpétervárról: A borzímowi csatában a német csapatok tizenhét kilométeres fronton 7 hadosztálllyal és 100 üteggel rettenetes támadást intéznek az orosz csapatok ellen.

Közös miniszteri konferencia

(Budapesti tudósítónktól.)
 Az osztrák és magyar miniszterek ma délben közös konferenciát tartottak Budapesten. Georgi és Schuster osztrák miniszterek ma reggel Stürgkh osztrák miniszterelnök, valamint Engel és Schenker osztrák miniszterek a szakreferensekkel együtt délelőtt érkeztek meg Budapestre. Délben közös konferencia volt, amelyen a szakreferensek is résztvettek. Az osztrák miniszterek holnap visszautaznak Bécsbe.

(Budapesti tudósítónktól.)
 Az osztrák és magyar miniszterek közös tanácskozása délelőtt tizenegy órakor kezdődött. A magyar miniszterek közül Tisza István gróf miniszterelnök, Teleszky, Harkányi és Ghillány miniszterek vettek részt a tanácskozáson.

A román kormány felhivatalosa

(Budapesti tudósítónktól.)
 Bukarestből táviratozzák: A „Viitorul” a román kormány felhivatalosa mai számában kijelenti, hogy Románia nyilvános véleményére és magatartására inkább a román kormánykörök éleslátása van befolyással, mint a szájhösködő Nemzeti Párt kiabáló patriotizmusa.

Ez a párt tendenciózus kísérleteivel és lehetetlen, valótlán kitalálásaival az ország nyugalmát akarja megzavarni, a nyilvánosság véleményét félrevezetni és ezzel az országra mérhetetlen kárt zudítani.

Ne hagyjátok az Isten gondolatait!

Irta: S. F.

Igen, mi ilyen felfogással és ilyen területen óhajtjuk kulturpalotánkat felemelni. És tul, akik frontot vágtak?.. Ők az „új világ” építésének jelszavát egészen elcsufították. Pedig mennyire szép a kulturális életnek ezen nagy erejű s annyi szépséggel kecsegtető mottója! Elhányni mindent, ami salakos, a szennyet, a piszkot, melyet az idő itt is, meg ott is a kultura arculatára reátapasztott. A megtisztított kultura arcot tovább őrizni s a tiszta erkölcsű szép modern léleknek minden gondolatát újabb s szebb vonásként ügyesen rátenni!..

Ők is telve vannak építési vágygal s talán ép az a baj, hogy igen telve vannak. Az akarás mindig szép s ezt respektálni kell. De mit ér, ha az akarásnak e nagy kifeszülései szerencsétlen kezek között alkotás helyett csak rontanak és szennyel mázolnak? Ők is akarásban a kulturpalotának munkásai és mit tesznek?

A tulságba hajtott és így a csupa nagy szájjassággá vált modern tudákosság, a fényét az Istennek törpévé lett világosságán magát tüllövelni akaró „felvilágosodottság” és ehhez a hetvenkedésében éretlenségig merész s üres torokkal kürtülő bátorság e kuiturpalota méreteit a pocsolás torkából undorító büztokádó örvények fölé is ki akarja huzni.

Krisztus ujjainak ama munkájában, hogy Ő az élet egészséges talaját tiszta légkörével körülkerítette, ahol szépeket alkotni, dolgozni, ép testtel és ép lélekkel élni bizton lehet, — Ők a szabadság békóját látják. Irgalmatlan munkának mondják, mely sánca és gátja a még sokkal tovább viheto haladásnak.

Nem akarják belátni, hogy életveszélyes helyen mozognak. Hogy náluk e nagy akarás a gondolkodás komolyságától üres és csalfa frázisok utáni elvadulás.

Nem tudnak megbarátkozni az a gondolattal, hogy a világ nagy Urának szeliden és jóságosan irányító gyeplőjét túrnunk kell sőt hálásan hordanunk sokszor tulokoskodó nagy számításaiival sokszor féktelenkedő, elbizakodott eszünkön. És hogy ez a gyeplő mindig a

hit, zablyája pedig a tiszta erkölcs!

Perbe szállanak velünk, a gyámoltalan elmaradottság s a vasabroncos klerikalizmus sötét pecsétjét ütik reánk, ha azt merjük hangoztatni s bátran hirdetni, hogy ha pökkhendiségünk tüleerőlködéseivel e gyeplőt eltéptük, vagy a zablyát mérges fogainkkal a gyeplőből kiszakítottuk, a hitelenség s a maga gyártotta független erkölcs úgy elvisz bennünket a kultura szekereivel, hogy összetörök minden a vadulásig bálványozott korlátlan szabadság nevében!..

Fáj a szívünk és sajog a lelkünk, hogy testvéreink, kikkel együtt kellene lennünk, ennyire mentek s minket, kik csak a jót és szépet akarjuk, meg nem értene. Hogy összetépdesték a hitnek annyi veszély közt bizton kormányzó gyeplőjét s elharapdosták kemény zablyájában az immoralitás rothadt posványu vizeitől óvó és védő tiszta erkölcsi kötését.

Odajutottunk, hogy saját testvéreink akarnak megölőink lenni! Ők azt gondolják, hogy mi vagyunk a sulyos kerék kötők. Pedig mi vágyva-vágyunk a kulturának magasságai felé s hogy nem tudunk oly magasra szállni, amint akarnánk, Ők az okai, mert lelkünk szárnyait kemény suhogásában akadályozzák. Magunkkal akarunk másokat is vinni messze magasba, hogy a szabadság tiszta mezején ily értelemben dolgozzuk ki a modern kulturajeligét: usque ad astra — egész lelkünkkel, minden kulturánkkal fel az Ég felé!

Minket a népek és nemzetek történelme a „Goethe“-i szóval megtanított arra, hogy „azon korszakok, amelyekben a hituralakodik virágzó lélekemelők és gyümölcsözők úgy az illető kor embereire, mint az utódokra nézve. Ellenben mindazon korszakok, amelyekben a hitelenség egy-egy nyomoruságos diadalt arat, ha egyideig látszólagos dicsfényvel voltak is körülvéve, az utókorra nézve elvesztek.” És őket?..

„Sine me nihil potestis facere” — nálam nélkül semmit sem tehettek, hangzik az Ur szava e nagy kulturzavarban, de Ők ezt meg sem hallgatják. Sokkal szebb jövőt fűznek kulturajuknak saját

gyártmányu frazeológiájához s közből nem engednek. A róla vissza csillogó kulturmáz elragadta őket s elragadtatásukban egész az örületig mentek.

„Qui sequitur me non ambulat in tenebris” — aki Engem követ nem jár sötétségben; Ego sum lux mundi” — En vagyok a világ világossága; — de mindez nekik hiába. Nem érzik meg, hogy az Isten lelkületéből a kulturális élet halhatatlansága lehelt és mert mi az élet Mesterének e nagy igéire rámondjuk a Credót alázatos fővel, bigottak vagyunk s kultura sáncolók.

Mosolyognak rajtunk s gunyolnak minket, pedig nálunk az Igazság. Mi őrizzük és ápolgatjuk lelkünk Credójának nagy melegében a kulturának drága kincsű gondolatait és sajnálkozunk az Istennel ellenlábaskodó, túrugaszkodott racionalis Credón, mely önmaga akarja kulturájában az új világot megteremteni s belőle az Istent kinullázni s vele a hitet, vallást és erkölcsöt, mint elviselhetetlen igát összetörni s a végén új világa mellett kifeszített mellé s kemény nyaku fővel Madách Adámjával fennen hirdetni: „Erőm ez s büszkeségem!”

(Folyt. köv.)

Logothetti nagykövet a perzsa helyzetről és Románia semlegességéről

Néhány nappal ezelőtt megirtuk, hogy a monarkia teheráni nagykövete Logothetti Hugó gróf cs. és kir. kamarás, Logothetti Oreszt gróf főispáni titkár nagybátyja valamint a német birodalom teheráni nagykövete Prinz Reiss Heinrich XXXI. rövid ideig Brassóban tartózkodtak.

Tegnap Bukarestben egyik fővárosi ujság munkatársa beszélgetett teheráni nagykövetünkkel, aki a perzsa helyzetről és Románia semlegességéről a következőket mondta:

— Sokat nem mondhatunk, mert sokkal többet mi sem tudunk, mint amennyit ön is tudhat. A mult évi júliusban jöttünk haza Teheránból rövid szabadságra, a közbejött háboru miatt azonban eddig nem tudtunk visz-

szamenni. Most Konstantinápolyba utazunk és megkíséreljük, hátha ezuttal visszatérhetünk székhelyünkre.

— Véleményem szerint, folytatta a nagykövet, a szent háboru feltétlenül meghozza a kívánt eredményt. A helyzet ma még, természetesen, tisztán nem látható, de anynyi bizonyos, hogy Anghának már a háboru előtt is igen kevés tekintélye és még kevesebb befolyása volt Perzsiában. Anglia és Oroszország már a háboru előtt is állandó ellentétben voltak Perzsiában. Ezek az ellentétek a háboru végén, bárhogyan végződjenek is az antantra nézve, okvetlen kifognak élesedni, ha egyébert nem is, de a Charun folyónál, semleges zónán, levő petróleumforrásért, Anglia és Oroszország igen sulyos konfliktusba keverednek. Ennek már ma is meg van minden előjele, mert Oroszország ezekből a forrásokból meríti a hajói fűtéséhez szükséges nyersolajat, amelyet Anglia nem néz féltékenykedés nélkül.

— Mi a véleménye Nagyméltóságodnak Románia semlegességéről? kérdezte az ujságíró.

— Erről ma igazán nem lehet vélményt mondani. Azt hiszem, hogy Románia nem fog kilépni a semlegességből, de ha meg is tenné, alig hinném, hogy ellenünk forduljon. Hiszen rendkívül fontos érdekei diktálják neki a velünk való jó viszonyt és ezt ott a hivatalos, intéző körök épen olyan jól tudják, mint mi. Én bizom Romániában és nem hiszet, hogy csalódnám.

A plebánia templombanszt. misék reggel 6 és 7 órakor. Minden este 7 órakor ima a hazáért.

Gyónási alkalom minden este három negyed 7 órától az esti imavégéig és reggel 7 órától.

FOGAK

és teljes fogsorok, szájpdlás nélkül, foghuzás, fotómés, arany koronák és aranyhidak

GERŐ ARTHUR

vizsgázott fogtechnikus Kolostor-utca 31. szám.

Kerti gazdálkodás Brassóvármegyében

(A „Brassói Ujlap”
tudósítójától.)

Kerti gazdálkodás. Ez első szemre lényegtelennek látszik. Pedig tessék elhinni, igen fontos eszme. Nem is sejtik sokan, hogy milyen jól fizet ez! Akinek van kertje, vagy udvara, így tavasz idején igen csekély fáradság árán ültethet ide is — oda is egy kis krumplit, babot, kukoricát, borsót meg mi mást, ami elkél a háztar-

tásban. Ebben az esztendőben ne azt nézzük: mi szép, mi csinosít vagyis ne díszvirágokra, hanem arra nézzünk, hogy mi a hasznos, mi a praktikus!

Lesznek, akik ezt a köz szempontjából lényegtelennek tartják. Pedig ha elgondoljuk, hogy egy család így kitermeli magának pl. babból azt, ami egy napra, vagy egy hétre, esetleg egész idényre kell a családnak, nyilvánvaló, hogy a piacon erre az időre a babra már egygyel kevesebb vezető lesz. Ha azután akad tíz-husz

száz-kétszáz stb. ilyen család, ugy-e akkor már azok, kiknek ez a „háziilag” előállítás nincs módjukban, a piacon olcsóbban vehetnek, mintha a kínálattal túl nagy kereslet áll szemben! Mert a drágaság egyenlő készlet mellett a kereslet nagyságától függ.

Befejezőnek még reámutatunk arra, hogy e cikkünk és egyáltalán az ennivalókérdéssel foglalkozó cikkek, ankétok, gyűlések stb. igen fontosak mostanában. Mert ha e téren krach üt be, ha lenne még vagy ha nem lenne már akkor háboru, egyaránt rossz bizonyítványt állítana az ki rólunk és igen keservesen megsínylené gyomrunk, egészségünk.

Nincs veszedelmesebb, mint a korgó nyomor! Jó lesz tehát előrelátónak lenni, nehogy ez a fékezhetetlen anarhista, a korgó gyomor betoppanjon közibénk. A feketedő kenyér, a fogyó huskészet, a már majdnem félkoronáért kapható liter tej mind erre int.

De legjobban int az, ha nem a milliomosokra gondolunk, kik adhatnak bármi magas árat az élelmiszerért, hanem a legszegényebb honfitársainkra, a vagyontalan dijnokokra, a jövedelem nélküli, munkahiánnyal kzzdó kisiparosokra stb. stb. Arra kell tehát törekednünk, hogy még a legszegényebb embernek is jusson elemőzsia ebben a tejjel-mézzel folyó Kánaánban.

Mintha nem is lenne háboru.
Mintha béke volna!

A szórakoztatás megadóztatása katonai segély célra

(A „Brassói Ujlap”
tudósítójától.)

Érdekes tervet vetettek fel, hogy a háboruban munkaképtelenné vált vagy elesett katonáink árváit segíthessük. E terv szerint a kasszinóban, kávéházakban vagy olyan egyletekben ahol kártya, dominó, sakk vagy biliárd folyik, minden játékost naponta bizonyos összeggel kellene megadóztatni a fönt jelzett célra. Minden kártyázó fizessen tíz fillért, a többi szórakoztató játszma után pedig személyenként 5 fillér volna fizetendő.

Az okos idea abból az elvből indul ki, hogy aki szórakozik, az nem szenved és így szórakozásának megváltásául juttasson valamit a szenvedők nyomorának enyhítésére. Különben is, aki kártyázni leül, annak se ide se oda az a tíz fillér, hiszen mindenki, aki szórakozásból ül le kártyázni, már jó eleve számít arra, hogy egy pár hatost vagy nyert vagy veszít. Aki pedig nyereszkeskedésből ül le a kártyasztalhoz, az an-

Katonák harcszerű gyakorlata

(A „Brassói Ujlap”
tudósítójától)

II.

Ahogy leszálnak a toronyból, hevenyében megmagyarázódik a legénységnek, hogy a templom, bár i s t e n h á z a n a k nevezetik, háboruban igen kritikus ház, mert itt rejtőzködik többnyire a fegyveres lakosság, innen kap áruoló jeleket az ellenség stb. de, hogy ne legyen a dolog egészen vigasztalan, az oktató altiszt békítően teszi hozzá:

— Hát persze, nem mindenütt, csak ott, ahol!...

És most kezdődhetik a B e s a t z u n g. Kiszemelnek egy formás házikót, óvatosan átkutatják az egész portát, a legénység zöme a szobába vonul és bár senki sem vezényli, valami csodás ösztön sugallatára, néhány pillanat múlva puszkacső virágok nyílnak az ablakokban a muskátli helyett és még a padláslyukon is karabély csöve kémlel kifelé, mint békés időben a lustán heverő gölyamadár hosszú csőre.

Bár a progresszív katonai oktatás ott sem tart még, a hadfiak konyintanak már a r e k v i r á l á s h o z is ami abból áll, hogy néhány handi huszár, akik véletlenül, a körülményekhez képest eléggé gazdag éléstárba tekintenek be, lelkesedetten tör ki:

— A mindenit!

A csinosképtű, furcsán szőke, kékszemű menyecske, aki most ennek a portának az ura, megérti ezt a furcsa ó h a j t ó m ó d o t és amikor megint összeverődik a legénység, mindenkinek jut egy harapás szalonna cipóval, meg egy pohárka papramorgó:

Odakint az utcán, ekkorára furcsa alakokkal szaporodtak a katonaság iránt érdeklődők. Hosszuszáru pipával, prémsipkás, pré-

mes kaftános zsidóember áll közöttük. Ahogy ráesik az oktató altiszt tekintete, nagy csodálkozással kiált fel:

— Hogy került maga ide? Ezzel hatalmas parolát nyom a tenyerébe.

Aztán ott nyomban, hevenyében elmondódik a két ember találkozásának a története. A harctérről visszajött megjárta már Galiciát és annak egyik falujából derekasan segítette ki a muszkát. Mikor aztán a miénk elfoglalták a falut, elkeseredett hajszát indítottak az oroszok után. Tüvé tették egy darabért ez egész falut. Többek között benyitottak a kaftános zsidóember házába is.

— Ho! a muszka?

— Hát szabad nekem tudni, hol vannak? — mondta a házigazda. És ezzel két kulcsot lökött a katonák elé, aztán futva menekült a saját házából.

A katonák a kulcsok nagyságából kisütköztek, hogy azok a szobában levő szekrényekhez való tehát szuronyszegezve megcsomolták a két sifont, amelyben állig felfegyverkezve, összesen hat darab orosz szorongott, akik persze a mieink fogságába kerültek.

Az öreg pedig nem tatálta barátságosnak otthonmaradni és inkább még akkor eljött vendégnek a brassómegyei rokonokhoz.

És a visszafelé való utban, megengedetett a derék, történelemcsináló vitézeknek az ének. Vidáman folyt a menetelés a nap-sugárban gyémántosan csillogó havon és hangzott a nóta:

... Megállj, megállj kutya Szerbia

Olyan harsányan szól a nóta, a friss, erőteljes katonatorkokból, mintha ennek a fenyegető nótának az ércszava döntené romba Belgrád falait.

nál inkább rászolgál a megadóztatásra.

A terv kivitele ez volna: Az állam nyomtatna e célra 10 és 5 filléres jegyeket bélyeg alakban. Ezeket a bélyegeket minden postán és bélyegárúsító helyen kellene árusítani. A kávéházak, vendéglők és egyletek ezeket a bélyegeket a szükséghez képest beszereznek és minden egyes játékosnak naponta elárúsítanák, mielőtt az illetők még játékhoz ülnének.

Minthogy a játékosokat kiszolgáló személyzet előre veszi meg a postán vagy bélyegárúsító helyen a szükséges jegyeket, őket bizonyos jutalomban kellene részesíteni. Az állam az előrevételnél bizonyos százalék kedvezményt adna az illetőknek. Ennek a kedvezménynek révén el lehetne érni azt, hogy a kiszolgáló személyzet igyekezni fog arra, hogy mindenkivel lefizesse a segélypénzt, mert hiszen ebből neki is haszna van. Ilyen uton-módon nem csekély összeget lehetne összehozni a segítségre szorultak istápolására.

HIREK

Hősök halála Birton Mózes m. kir. 24. honvéddyalgezdredbeli népfelkelő bordási illetőségű róm. kath. hitvallású folyó hó 9-én tüdőgyulladásban meghalt. Nevezett folyó hó 11-én, d. u. 2 óra 30 perckor a cs. és kir. csapatkórház halottas házából a postaréti róm. kath. temetőben fog eltemettetni. Tatár Demeter m. kir. 24 hgyezredredbeli népfelkelő barátai illetőségű, gör. kel hitvallású lött seb következtében folyó hó 8-án meghalt, Nevezett folyó hó 11-én, d. u. 1 óra 30 perckor a cs. és kir. csapatkórház halottas házából az óbrassói gör. kel. temetőben a Román-templom utcában fog eltemettetni.

Megfagyott. Veres András zágoni földmivest egyik reggelre virradólag a zágoni országon megfagyva találták. Az öreg ember hazafelé tartott s utközben elaludt, így fagyott meg.

Nyílttér.

Köszönetnyilvánítás.

Felejthetetlen férjem iránti szeretetükért valamint a mélyen süjtött hozzátartozók iránti részvétükért fogadják a leghálásabb köszönetünket mindazok a jó hivek, akik a temetésen résztvettek, valamint azok is akik bármi okból a temetésen meg nem jelenhettek, de irányunkban részvételt viseltek.

Mély tisztelettel
özvegy Szűcs Andrásné
és hozzátartozói.

BRASSÓ,
Kolostor-utca 19. szám.
A katolikus templom mellett.

SOLE

Modern fényképészeti
műterem
Telefon 620. sz.

Brassói posztó, divat- és kötött-szövetáru gyárak

Scherg Vilmos és Tsai

Alapított 1823.

Gyártanak szavatolt tiszta gyapjuból!

Mindennemű uri divatszöveteket, női costüm-szöveteket, egyenruha szöveteket hivatalnokok és tiszték részére, vízhatlan turistalódent, paraszt- és finom posztókat minden kiviteiben. — Utítakarókat, utazó plaideket, futószőnyegeket, kocsitakarókat, ágytakarókat, lópokrócokat, flanelleket, castorkabátokat stb.

Számos legmagasabb kitüntetés!

Kizárólag saját gyártmány!

Elsőrangú minőség!

Raktár: Brassó,

Ferenc József-tér.

Dr. DEPNER-FÉLE

SZANATÓRIUM

HIRSCIKER-UTCA 15.

Modern magánintézet sebészeti
— — — és női betegeknek.

Prospektust küld a vezetőorvos:

DR. DEPNER VILMOS

TELEFON: 507. TELEFON: 507

Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal

FIGYELJEM!!**Névjegyek**

legszebb kivitelben, legolcsóbb árak mellett, kívánatra azonnal készülnek

ÉGETŐ TESTVÉREK

könyvnyomdai műintézetében

BRASSÓ, KAPU-UTCA 50. SZÁM

TELEFON: 5-15 (INTERURBÁN)

